

Magnificat

Het parochieblad van de
Lievrouweparochie

Inspiratie en verdieping
voor jouw geloof

Eucharistie: Blijf dit doen, maar wat dan?

Column: Jaap is een desillusie rijker
Advent: een tijd van verwachting
Kerstmis: "Hij geeft hoop!"

Inhoud

Voorwoord

Hij geeft hoop!

Van het parochiebestuur

Van de bestuurstafel

Van het pastoraal team

Kerstmis: "Hij geeft hoop!"

Hoofdartikel

Eucharistie: Blijf dit doen, maar wat dan?

Vanuit de geloofsgemeenschap

Vieringen in de advent en met Kerstmis

Maria, help ons uit de knoop

Vredeslicht van Betlehem

Schuif aan bij Alpha!

Verdieping

Geloven van generatie op generatie

Advent: een tijd van verwachting

In gesprek met Corrie Hamers

Adventsactie

Heilig Jaar 2025
Pelgrims van Hoop

Voor kinderen

God komt naar je toe

Familieberichten

Lief en Leed

Column

Jaap is een desillusie rijker

Bezinning

Het Wonder

Colofon

Redactie

Jan Foesenek

Fredi Hagedoorn

Astrid Halfhide

Lucie Venmans

William Vertelman

Elvira van Gool

Foto's: Elma Bastianen-Luijks

Foto's: Toine Asselbergs

Foto's: Dick Vermaas

Foto's: Riet Huster

Opmaak: Marco Malm

Ook jij kunt bijdragen!

parochieblad@

lievevrouweparochie.nl

Deadline volgende uitgave:
14/02/2025

De redactie beslist over de plaatsing.

Foto voorpagina

Kerstviering basisschool
Sancta Maria 2023

Hij geeft hoop!

Door Astrid Halfhide

Met Kerstmis vieren wij de geboorte van Jezus, het Licht dat hoop en vrede brengt in de wereld.

Dit jaar staat het thema **“Hij geeft hoop!”** centraal, geïnspireerd door het Heilig Jaar dat begint met het openen van de Heilige Deur door paus Franciscus. De Adventstijd is een periode van verwachting en voorbereiding en nodigt ons uit om stil te staan bij de betekenis van hoop, vrede en verbondenheid. In dit nummer lees je over de betekenis van Advent en hoe we ons kunnen voorbereiden op het licht van Kerstmis.

Het Vredeslicht van Bethlehem, dat ook dit jaar onze parochie bereikt, is een krachtige herinnering aan onze plicht om licht en vrede door te geven, juist in donkere tijden. In deze editie lees je hoe dit Vredeslicht vanuit Bethlehem de wereld over reist en ons uitnodigt om het vuur van vrede en hoop te verspreiden.

Ook kijken we terug op een jaar vol activiteiten in onze parochie én vooruit naar mooie momenten zoals de start van het Eerste Heilige Communietraject. In gesprek met Corrie Hamers leren we hoe diaconie, het omzien naar elkaar, een belangrijke pijler van ons geloof blijft. Dit sluit naadloos aan bij de Adventsactie, waarmee we projecten in Indonesië en Guatemala steunen.

Daarnaast nodigen wij je uit voor Alpha, een laagdrempelige kennismaking met het katholieke geloof en laten wij kinderen op creatieve wijze kennismaken met Advent door een eigen Adventskrans te maken. Tot slot lees je in een inspirerend interview hoe geloof van generatie op generatie rust en kracht biedt.

Mogen wij in deze Kersttijd geraakt worden door hun verhalen en het Kind in de kribbe.

Laat Zijn licht ons inspireren om hoop en vrede te brengen in onze gemeenschap en daarbuiten.

Van harte wens ik je, namens de gehele redactie, een gezegende Advent, een zalig Kerstfeest en een hoopvol en inspirerend 2025.

Van de bestuurstafel

Door Ari Franken, bestuurssecretaris

Beste mede-parochianen,

Bij het “ter perse” komen van de 4e uitgave van Magnificat staan we nog maar een paar dagen af van het begin van de Advent en bewegen we ons dan naar Kerst. Een periode die uitnodigt tot vereniging; een periode waarin de Kerk bij uitstek nog steeds een betekenisvolle rol vervult.

Afgelopen jaar was de Lievevrouweparochie nadrukkelijk voor de stad zichtbaar: bezoek van de Reliek van de Heilige Bernadette in de parochiekerk Onze Lieve Vrouw van Lourdes, met daarbij een georganiseerde lichtprocessie; bescheiden aandacht besteed aan het 30 jarig Priesterjubileum van Paul Verbeek; natuurlijk de Maria Ommegang (deze keer voor de 80ste keer) waar we naast de deelnemers zelf, ook de inwoners van onze stad en van de Brabantse Wal betrekken bij de bijzondere plaats en rol die Maria voor onze stad heeft; zes TV-missen; Carnavals- en Jazzvieringen; een bijzonder geslaagde Bevrijdingsviering; grote en familie vieringen in dit afgelopen jaar.

Er is van alles waar we nog verder bij stil willen staan, zonder uitputtend te zijn:

- De personele ontwikkeling, met het vertrek uit het team van de gewaardeerde diaken Anton Janssen. Fijn dat we het pastoraal team weer op sterkte konden brengen met het aantrekken van pastoraal werkster Alida van Veldhoven.
- De OLV van Lourdeskerk is voorzien van een weer functionele verwarming en van een “reserve” orgel. Met dat laatste stellen we hier de muzikale ondersteuning veilig in de wetenschap dat er aan het orgel in de Lourdeskerk zelf nogal wat mankeert. Verder maken we stappen met het onderhoud van het gebouw. Goed dat we hier ook kunnen rekenen op de steun van de “Vrienden van de Lourdeskerk”.

– De stadskerk St.-Gertrudis wordt steeds meer de thuishaven van de kerkschatten die uit andere parochies in ons Bisdom naar ons toekomen. Ook, naast natuurlijk de plek om elkaar te ontmoeten in de wekelijkse vieringen, een monument waar de voorbijganger/bezoeker (her)kennismaakt met het fenomeen Kerk en zich uitgenodigd kan voelen om weer betrokken te raken.

– Het kunnen rekenen op vier goed functionerende koren met betrokken leden. Etc.

Op zaterdag 4 januari houdt de Lievevrouweparochie haar nieuwjaarsbijeenkomst in de St.-Gertrudiskerk. Deze houden we vanaf half drie in de middag. We sluiten om vijf uur af met een viering. Iedereen is van harte welkom.

We wensen allen een goede Advent, zalig Kerstfeest en ook alvast een gezegend Nieuwjaar toe.

Namens het bestuur van de Lievevrouweparochie.

Kerstmis: “Hij geeft hoop!”

Door Paul Verbeek

Dat is het thema van Kerstmis dit jaar in onze parochie. Het is geïnspireerd op het Heilig Jaar, wat op kerstavond begint met de opening van de Heilige Deur in de Sint-Pietersbasiliek te Rome door paus Franciscus. De geboorte van een kind verandert ons hele leven. Een koppel wordt vader en moeder en hun ouders opa en oma. Het nieuwe leven zorgt voor een hele nieuwe levensinvulling. Wonderlijk is ook hoe het mensen kan veranderen. Mensen, die voorheen alles zwaar en somber inzagen, zien nu het licht. Hoe groot is het cadeau dat God ons geeft door de geboorte van Zijn Zoon Jezus in de Heilige Kerstnacht. Zijn geboorte zorgt direct dat mensen veranderen en lichtpunten zien in hun donkere bestaan. Herders op de velden bij Bethlehem krijgen als eerste de blijde boodschap te horen. Vol hoop gaan ze het pasgeboren kindje groeten. Immers nieuw leven geeft hoop. Als ze Hem zien, durven ze te hopen dat het kan: vrede op aarde voor alle mensen. Ze zullen zich daarvoor inzetten met Hem. Als een herder zorgen voor elkaar zal Zijn levensmotto worden. Moge ook wij geraakt worden, zoals de herders door het kind in de kribbe. Moge wij door Hem opnieuw het licht zien. Als Hij geboren mag worden in ons hart, geeft Hij hoop en zal het Licht van Kerstmis alle duisternis verdrijven.

Gezegende kerstdagen

Eucharistie: Blijf dit doen, maar wat dan?

Door Alida van Veldhoven

In januari starten we weer met een groep jonge communicanten. Kinderen uit groep 4 worden voorbereid op de eerste Heilige Communie. Er is een informatieavond geweest in november en aanmelden kan ook nu nog.

We hebben ook regelmatig catechumenengroepen in onze parochie voor jonge mensen en volwassenen die geraakt zijn door ons geloof en graag toe willen treden tot de Katholieke Kerk. Zij worden voorbereid op Doop, Communie en Vormsel. Het mooie van al deze voorbereidingen is dat je iedere keer opnieuw ook zelf weer met frisse ogen kijkt naar onze gebruiken en gewoontes en dat je ook steeds opnieuw de vraag krijgt: "waarom doen jullie dat zo? En wat betekent dat dan?" En dan komt ook een keer die ene vraag: "wat doen we eigenlijk in de Eucharistie?" Wat betekent dat allemaal en waarom doen we dat zo? Dat is meestal ook het moment dat ik me als pastor, ondanks mijn theologische opleiding iedere keer opnieuw ook weer een beetje onbeholpen voel. Want hoe leg je dit uit? Je kunt vertellen hoe het werkt, wat we doen en wat de bedoeling is. En dan? Dan is het ook vertrouwen en hopen dat je genoeg sluiert van het mysterie hebt opgelicht om het voortaan samen te kunnen voelen en beleven. En tegelijkertijd is er het besef en de hoop: hier werkt God zelf een handje mee. Hij maakt het gebaar, de beleving, de oproep toegankelijk voor ons. Wij mogen leren hoe we daarvoor open kunnen staan en hoe het ons helpt om open te staan voor God en elkaar. En nu we het er toch over hebben. Wat betekent eucharistie eigenlijk voor u, voor jou?

In het communieproject 'Blijf dit doen' voor kinderen uit groep 4 staat het zo verteld:

In het grote dankgebed zegt de priester: 'Blijf dit doen om Mij te gedenken'. Jezus Christus geeft zichzelf in het brood en in de wijn: Daarom zegt de priester die jou dit brood geeft: 'Lichaam van Christus'. En jij zegt: "Amen". Als je dit brood ontvangt, ontmoet je Jezus. Iedere keer opnieuw.

Bij het laatste avondmaal doet Jezus een oproep. Hij stelt een vraag aan zijn leerlingen en dat klinkt urgent, van levensbelang. Of klinkt het meer als een advies? Of, als een laatste wens van iemand die weet dat de dood dichtbij is. Jezus vraagt een eenvoudig gebaar van zijn leerlingen, van ons. "Blijft dit doen om Mij te gedenken". Op het moment dat Hij dat zegt, zitten zijn vrienden samen aan een tafel in een bovenzaaltje, ergens in Jeruzalem en ze delen brood en wijn. Het is bijna Pasen. Blijf dit doen en denk aan Mij als je samenkomt. In dat eenvoudige verzoek zit kracht en uitdaging tegelijk.

Wat is het dat we moeten blijven doen? Hij vraagt ons om samen te komen rond de tafel met brood en wijn. Dat doen we op zondag als we naar de kerk gaan. Hij vraagt ons om Eucharistie te vieren met elkaar. We vieren dan het leven en we vieren Zijn Leven. We herinneren elkaar eraan dat het leven sterker is dan de dood. Hij heeft de dood overwonnen. We vieren het paasmysterie: Hij is niet dood, Hij leeft. We vieren de aanwezigheid van God. "Ik zal er zijn", heeft God ons beloofd. Niet meer en niet minder: ik zal er zijn voor jou. En daarmee geeft Hij ons hoop. Er wordt vaak gezegd dat je vlak voordat je sterft een 'flashback' krijgt, dat je je hele leven nog een keer voor je ziet en herbeleefd in een fractie van een seconde. Met het gebaar van de eucharistie heeft Jezus ons zo'n moment gegeven. In dat ene zinnetje, dat ene gebaar wordt Zijn hele leven voor ons geopend. Alles wat Hij ons heeft voorgeleefd en geleerd en alles wat Hij heeft gedaan. Hij breekt het brood voor ons. Er is voor iedereen een stukje. Al herinneren we ons maar een stukje, een fractie van zijn Leven van wie Hij was en wat Hij deed, we proeven het hele brood. Wat Jezus deed en wat Hij heeft voorgeleefd, mag voeding worden voor ons leven. Daarmee kunnen we vooruit.

In dat ene zinnetje en dat ene gebaar klinkt de herinnering door aan de hele geschiedenis van God met mensen. Hoe God met mensen onderweg is en hoe Hij mens geworden is onder de mensen. En hoe Hij alles beleefd en meegemaakt heeft wat wij mensen

meemaken. Hij is er in elke ademteug.

Samen herinner je je meer dan alleen. Dan kun je een herinnering dieper voelen en krijgt een herinnering meer kleur. We mogen zijn leven in geuren en kleuren vertellen aan elkaar. We mogen de kracht van het samenkomen niet vergeten. Samen vier je en beleef je het leven intenser dan in je eentje. Misschien is dat wel één van de grootste levenslessen in onze tijd. Om de kracht van het samenkomen te blijven ontdekken met elkaar. Als enkelingen zijn we broos en kwetsbaar; we hebben elkaar nodig.

Tweede grote les voor onze tijd vind ik het oefenen in een houding van ontvankelijkheid. Natuurlijk gaat het om breken en delen, om doen en worden zoals Hij. Dat zijn de uitdagingen die we als mensen van de maakbare samenleving het gemakkelijkst kunnen omarmen. En tegelijkertijd is er de levenswijsheid dat we niet alles in de hand hebben. Het leven ontvouwt zich ook. Het overkomt ons. Zo is het ook met God. De ervaring met God overkomt ons ook. We mogen het ontvangen. En dan klinkt in mijn pragmatische, westerse achterhoofd meteen een irritant nuchter zinnetje: “En wat krijg ik dan?” Als je het brood ontvangt, ontmoet je Jezus, zeggen we. Er is altijd het verlangen in ons om heel te worden. Om er te zijn voor en met elkaar en met God. Daarom stamelen we steeds opnieuw “Heer ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt, maar spreek slechts één woord en ik zal gezond (heel) worden”. In het begeleidersboek voor van het communieproject ‘Blijf dit doen’ staat het zo: ‘de eucharistie kan je sterker maken: we worden ‘gevoed’ door het woord en door de communie. Hoe? De eucharistie neemt ons mee op de weg van Jezus. Hijzelf geeft ons het voedsel om die weg ook te kunnen gaan. Dat werkt door ons in ons dagelijks leven’ Hij geeft jou en mij veerkracht in het weerbarstige leven.

Vieringen in de advent en met Kerstmis

Door Fredi Hagedoorn

Welkom in onze beide kerken om advent en Kerstmis mee te vieren! Bijna alle vieringen zijn ook te volgen via livestream. Kijk daarvoor op www.kerkdienstgemist.nl

Zondag 8 december Maria die de knopen ontwart, 14.30 uur, St.-Gertrudiskerk

Dinsdag 10 december Seniorenviering, 14.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Dinsdag 10 december Boeteviering, 19.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Zaterdag 14 december A Festival of Nine Lessons & Carols, 19.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Zondag 15 december KRO NCRV TV Mis met kerstkribjes zegenen, 10.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Dinsdag 17 december Aankomst Vredeslicht van Bethlehem voor de pastorale zone, 19.00 uur, H. Lambertuskerk, Torenclein 1, Wouw

Vrijdag 20 december Vesper met aankomst Vredeslicht van Bethlehem voor de Lievevrouweparochie, 19.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Zaterdag 21 en zondag 22 december in alle vieringen kerstkribjes zegenen

Zondag 22 december Peuter-/kleuterkerk 9.30 uur, OLV van Lourdeskerk

Kerstavond dinsdag 24 december

Familieviering (Eucharistie, 17.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Familieviering (Woord, Gebed en Communie), 19.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Nachtmis van Kerstmis (Eucharistie), 21.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Middernachtmis van Kerstmis (Eucharistie), 23.30 uur, St.-Gertrudiskerk

Eerste Kerstdag woensdag 25 december

Hoogmis, 09.30 uur, St.- Gertrudiskerk

Hoogmis, 11.15 uur, OLV van Lourdeskerk

Kindje wiegen, 14.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Tweede Kerstdag donderdag 26 december

Stedelijke Eucharistieviering, 11.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Oudjaar dinsdag 31 december

Stedelijke Eucharistieviering, 10.00 uur, OLV van Lourdeskerk

Nieuwjaar woensdag 1 januari 2025

Stedelijke Eucharistieviering, 11.00 uur, St.-Gertrudiskerk

Zaterdag 4 januari 2025

Nieuwjaarsontmoeting 14.30 – 16.30 uur, St.-Gertrudiskerk

Maria, help ons uit de knoop

Door Fredi Hagedoorn

Op zondag 8 december vieren we op het Hoogfeest van Maria Onbevlekt Ontvangen, een speciale viering tot "Maria-die de knopen ontwart". Aangespoord door paus Franciscus leggen we in deze viering onze grote en kleine levensknopen bij Maria neer.

De oorsprong van deze Maria is te vinden op een achttiende-eeuws schilderij uit Duitsland, waarop Maria knopen uit een lang wit lint haalt. Na de kennismaking van paus Franciscus hiermee, kwam ook pastoor Paul Verbeek deze titel van Maria op het spoor. Inmiddels is de viering van Maria- die de knopen ontwart, op 8 december een vaste waarde op weg naar Kerstmis. Elke deelnemer aan deze viering krijgt een stukje wit lint aangeboden. Na enkele vragen ter overdenking volgt dan het moment waarop hij/zij knopen uit het eigen leven in het witte lint kan leggen. Dit stukje lint legt ieder neer bij de beeltenis van Maria, zo hopen op haar bijstand en voorspraak. Getuige de vele parochianen die jaarlijks naar deze viering komen en het aantal Mariabeeldjes, dat onze parochie verkoopt, mogen we erop vertrouwen dat Maria werkelijk zal helpen ook jouw knopen te ontwarren. Zondagmiddag 8 december om 14.30 uur in de St.- Gertrudiskerk, ingang Kerkstraat en Zuivelstraat. Daarna wordt de Kerst-expositie geopend en kun je daar als eerste een kijkje gaan nemen.

Gebed van Paus Franciscus

Door uw genade,
uw voorspraak en uw voorbeeld,
verlos ons van alle kwaad,
Onze Lieve Vrouw, en ontwar onze knopen
die ons afhouden van verbondenheid met
God,
opdat wij, bevrijd van alle zonde en
dwaling,
Hem mogen vinden in alle dingen,
ons hart mogen plaats in Hem,
en Hem altijd mogen dienen
in onze broeders en zusters.

Amen.

Vredeslicht van Betlehem

Door Fredi Hagedoorn

In een donkere tijd een licht zijn voor een ander. Op de plaats waar je woont meewerken aan vrede. Deze oproep klinkt al door de geboorte van Jezus, in zijn eenvoudige kribbe. Het doorgeven van het Vredeslicht van Bethlehem is een concrete uitwerking van die oproep. Ook dit jaar zal het Vredeslicht in de advent en kersttijd verspreid worden vanuit Israël over de hele wereld.

De week voor Kerstmis komt het licht in onze pastorale zone en onze parochie aan. Ontvang ook het licht en geef vrede door.

Geschiedenis

Rond kerst zijn veel mensen bezig met goede wensen en worden er veel acties georganiseerd voor diverse goede doelen. Zo werd er in 1986 in Oostenrijk in deze periode een actie voor gehandicapte kinderen georganiseerd.

Deze actie, 'Licht ins Dunkel', van de Oostenrijkse omroep ORF, was de aanleiding voor de actie 'Vredeslicht'. De directeur van de ORF, Dhr. Obermayer, vertrok samen met een aantal kinderen naar Israël om het Vredeslicht te ontsteken aan de vredesvlam in Bethlehem. Per vliegtuig ging dit licht de grens over om daar verspreid te worden door groepen die zich spontaan hadden aangemeld en zo ontstond de actie 'Vredeslicht'.

Ketting van vrede

Wat klein begon, is vandaag de dag uitgegroeid tot een grote internationale actie, waarin het licht aan elkaar wordt doorgegeven. Zo bereikt het licht vandaag de dag in enkele dagen ook werelddelen als de Verenigde Staten en Japan. Het is in een betrekkelijk korte tijd van een klein lichtpuntje uitgegroeid tot een zee van licht. Miljoenen mensen komen inmiddels in aanraking met het Vredeslicht van Bethlehem. De vlam brandde al op de heropende Berlijnse Muur in 1989, aan het front in Oekraïne en ook in Israël zelf.

Vanuit de stad Bethlehem waar verschillende culturen proberen samen te leven, waar achter elke hoek de kans op een conflict loert, is de boodschap van vrede heel belangrijk. Op weg naar Tel Aviv komt het Vredeslicht voorbij een moeilijke grens. Telkens opnieuw wordt deze overwonnen, ondanks de momenten van spanningen in het grensgebied. Het Vredeslicht beoogt een doelstelling om alle mensen vanuit een heel open visie te laten samenleven en samenwerken met elkaar. Want het Vredeslicht is geen magisch symbool, dat vrede tovert. Het herinnert ons aan onze plicht ons voor de vrede in te zetten. Het Vredeslicht is een teken van hoop en vriendschap!

Licht ontvangen en vrede doorgeven

Het Vredeslicht van Bethlehem komt op dinsdag 17 december om 19.00 uur aan in de H. Lambertuskerk, Torenplein 1 te Wouw. In die viering ontvangen we het licht met onze familie van parochies in de pastorale zone. Vanaf die avond wordt het licht ook al naar scholen en verzorgingshuizen verspreid. Op vrijdag 20 december is om 19.00 uur een vesperviering in de parochiekerk Onze Lieve Vrouw van Lourdes, voor iedereen uit de Lievevrouweparochie. De vormelingen, tieners en jongeren van de parochie sluiten zich daar ook bij aan.

In beide vieringen kun je een kaars verkrijgen of een eigen meegebrachte kaars of lantaarn aan het Vredeslicht ontsteken. De bedoeling is dat je de vlam op de kaars die je ontvangt, brandend houdt. Als je kaars is opgebrand, steek je met hetzelfde licht een nieuwe kaars aan.

Zo werk jij actief mee aan de vrede. In onze kerken blijft het licht branden tot in 2025.

Schuif aan bij Alpha!

Door Fredi Hagedoorn

Het is gastvrijheid en het open gesprek over wat jou bezighoudt. Het is een kennismaking met het katholieke geloof. Het is een antwoord op jouw honger naar meer. Dit en nog veel meer is Alpha. In januari start een nieuwe Alpha in Bergen op Zoom We willen jou daar graag voor uitnodigen!

Alpha is een laagdrempelige kennismaking met ons katholieke geloof. In tien avonden staan we stil bij grote thema's: Wie is Jezus? Hoe kan je geloven? Hoe zit het met de Bijbel? Elke avond begint met een gezellige, smaakvolle maaltijd. Gratis voor jou bereid door mensen uit de stad die Alpha een warm hart toedragen. Jij hoeft na je drukke dag alleen maar aan te schuiven.

Daarna volgt een inleiding over één van de thema's, door iemand van de kerk. Elke spreker vertelt iets over zijn of haar eigen geloofservaring, die soms verrassend veel op jouw eigen zoektocht lijkt. Daarna vormen we kleine groepjes; iedere week zit je in hetzelfde groepje, zodat het onderling vertrouwen kan groeien. In dat groepje kun jij je eigen vragen en gedachten delen.

Het hoogtepunt is de Alpha zaterdag, waarop we met elkaar één dag naar een klooster in Roosendaal gaan. De onderlinge verbondenheid en je band met God krijgt die dag een extra impuls.

Waardevolle ervaring

Jo Geus en Anja Hagenaars uit 's Heerenhoek namen dit jaar deel aan Alpha en werden enthousiast: "Wij wilden de Alpha cursus volgen in Heinkenszand, maar helaas waren daar niet genoeg aanmeldingen. Gelukkig konden we terecht in Bergen op Zoom. We namen hier met veel genoegen aan deel, het was een fijne groep, waarin we veel geleerd hebben. Er was een goede interactie tussen de mensen en het was verdiepend en leerzaam. We hebben ons geloof vanuit een andere hoek bekeken en beleefd. Alpha was voor ons heel waardevol om te mogen meemaken. We willen het graag aanraden aan eenieder die belang stelt in het katholieke geloof, of je nu beginnend bent of je hele leven al gelooft."

Alpha Youth: fun, faith, food & friendship

Alpha is er voor volwassenen én voor tieners: Naast de gewone Alpha start ook Alpha Youth. Ben jij tussen veertien en achttien jaar jong en vraag jij je af of er meer is? Kom dan naar de eerste Alpha avond op 23 januari 2025. Schuif aan voor een lekkere maaltijd, maak kennis met andere tieners en maak je klaar voor een goed gesprek!

Data & aanmelden

De eerste Alpha avond is op donderdag 23 januari 2025. Daarna is Alpha er op tien donderdagen t/m 27 maart, telkens van 18.00 tot 21.00 uur, in het Moller Juvenaat, Noordzijde Zoom 61, 4613 AB Bergen op Zoom. De Alpha zaterdag is op 22 februari. Noteer deze datum in je agenda en houd hem vrij. Meld je daarom uiterlijk 16 januari aan bij pastor Fredi Hagedoorn. Bij haar kun je ook terecht voor meer informatie: 06-27420542 of fredihagedoorn@lievevrouweparochie.nl

Voor Alpha zoeken we medewerkers om te koken, tafels te dekken en af te wassen. Daarvoor kun je je ook aanmelden.

Geloven van generatie op generatie

Door Elvira van Gool

Het was een grauwe en koude vrijdagmiddag toen ik op bezoek ging bij Annebel Wetzels (48), haar dochter Linde van 11 en haar moeder Els de Mooij (77), om te praten over het doorgeven van geloof van generatie op generatie. Ik was benieuwd hoe dat in de familie gaat. Zowel oma Els als moeder Annebel en kleindochter Linde zijn actief in de kerk. Oma Els heeft, samen met haar man, jarenlang communiekinderen opgeleid. Ze is lectrice geweest in de kerk. Dochter Annebel is acoliet en mede- oprichter van de Peuter-/kleuterkerk en is nu één van de leden van de KinderWoordDienst. Kleindochter Linde gaat binnenkort haar Vormsel doen en is ook acoliet. Daarnaast zit ze sinds kort bij tiengroep On the Move. Iets wat ze erg leuk vindt.

Ik ga met hen in gesprek over het doorgeven van het geloof. En het mooiste om mee te beginnen als vraag is natuurlijk wat zij zelf vinden binnen het geloof.

Annebel: 'Wat ik het meeste vind in het geloof is rust. Maar ook steun. Bij moeilijke momenten in het leven, of zaken die spannend zijn, heb ik het gevoel dat ik er niet alleen voor sta. Er loopt iemand met mij mee. Binnen de kerk vind ik vooral een rustpunt. Het samen met elkaar het geloof beleven, vind ik eigenlijk het mooist. Het elkaar vrede wensen en het Onze Vader zeggen, geeft mij een warm gevoel. Het saamhorigheidsgevoel: Je hoort ergens bij.'

Linde: 'Ik vind het fijn als ik bijvoorbeeld een toets heb, of er zijn ruzies op school of het gaat allemaal moeilijk; dan heb ik het gevoel dat God achter mij staat en dat ik dat alles met Hem kan delen.'

Els: Wanneer ik in de kerk ben voel ik mij op mijn gemak. Ik heb het gevoel dat iedereen die daar is je omarmt. Dat is fijn en brengt mij rust. Ik heb mijn hele leven het gevoel dat als ik het moeilijk heb er iemand naar mij luistert. Al zit ik nog zo diep dan ga ik bidden en voel ik dat er iemand is die mij helpt om dit aan te kunnen. Als ik het gevoel heb dat het boven mijn hoofd groeit dan is God er: Dat vind ik zo fijn.

'Ik help ook graag andere mensen. Iedereen is welkom in de kerk en bij God, Iedereen

verdient het om in deze wereld te zijn. Juist nu de wereld vaak zo hard lijkt geworden. Dat vind ik heel erg. Want juist als je gelooft is het fijn om elkaar te omarmen en naar elkaar om te zien. Dat is iets wat ik wil doorgegeven aan mijn dochter en aan mijn kleinkinderen. Door het zelf voor te leven, nemen zij het over en dat is fijn. Ik probeer open te zijn naar anderen en er te zijn als mensen het moeilijk hebben. Dat zie ik terug bij mijn dochter en kleinkinderen.'

'Mijn moeder is 99 geworden en heeft een pittig leven gehad, maar zij leefde dit ook voor. Dat is iets waar wij nog veel aan terug denken. Hoe zwaar haar leven ook was, ze stond klaar voor anderen. Haar uitspraak was: 'Je moet door' en dat deed ze ook. Zij was een verbindende factor binnen onze familie. Ze wordt nog erg gemist.'

Annebel: 'Ik weet dat voor anderen klaar staan mijn moeders kracht is. Of dat vanuit geloof is of het zijn van een goed mens, het is iets wat zij volledig uitdraagt.'

Tradities

Alle drie delen ze het geloof. Dat krijgt vorm in de kerk maar ook thuis.

Els: 'Op zondagmiddag kwamen we allemaal samen bij mijn moeder. Ook de kleinkinderen kwamen, zelfs toen ze al wat ouder waren. Dat is zo mooi. We zijn dankbaar dat we dat allemaal met elkaar mogen en mochten beleven. Zo gaat het eigenlijk ook met tradities doorgeven binnen ons geloof binnen de familie.'

Els: 'Doordat je vader en ik lector waren ging jij vanzelf ook mee naar de kerk. Dat heb jij bij jouw kinderen ook gedaan. Ze zijn eigenlijk vanzelfsprekend meegegaan. Al hebben ze, nu ze ouder zijn, daar natuurlijk ook meer een eigen keuze in.' Els: 'Als de kleinkinderen een proefwerk hebben of iets waar ze tegenop zien zeg ik altijd: 'Even aan Antonius vragen of hij je wil helpen' en oma steekt een kaarsje aan. Ook als iemand naar het ziekenhuis moet, steken we altijd een kaarsje aan. We vertrouwen erop en geloven erin. We vieren als familie ieder jaar met elkaar Hubkesdag, Allerzielen en Allerheiligen, dat doen we ook.'

Linde: 'Ik vind Kerstmis en Pasen heel fijn en de Sinterklaasviering in de kerk.'

Els: 'Wij zijn naar Lourdes geweest en daar kochten we voor heel de familie een grote kaars die we daar dan lieten branden. Ook thuis branden we een kaarsje. Als iemand iets kwijt is bellen ze mij en ik brand dan een kaarsje bij Antonius. Het samen naar de kerk gaan, vinden wij erg fijn. We zijn als familie erg hecht en doen veel dingen samen., zowel binnen de kerk als daarbuiten.'

Annebel: 'Als we naar de viering in de kerk gaan, branden we altijd een kaarsje bij Maria en als we op vakantie zijn, gaan we een kaarsje branden als we een kerk tegenkomen.

Mijn ouders deden dat al, doordat zij naar de kerk gingen, ging ik vanzelf mee. Zij leefden dat voor. Als kind vond ik het lang niet altijd even leuk om mee te gaan, totdat Pastoor van Geel kwam: door hem ben ik rond mijn twaalfde acoliet geworden.'

Conclusie: Wat een ontzettend fijne en warme familie zijn Linde, Els en Annebel. Ze helpen elkaar, en zijn er voor de medemens. De warmte straalt van ze af!

Advent: een tijd van verwachting

Door Astrid Halfhide

Van Christus Koning naar de verwachting van Advent

De Advent markeert het begin van het kerkelijk jaar en is een periode van bezinning en voorbereiding op de geboorte van Jezus. Ontdek de rijke symboliek van de adventskrans en tradities zoals het zegenen van kerstkribjes in onze parochie. Advent is de periode van vier weken die voorafgaat aan Kerstmis en markeert het begin van het nieuwe kerkelijke jaar in veel christelijke tradities. Het woord 'Advent' komt van het Latijnse 'adventus', wat 'komst' betekent. Tijdens de Advent bereiden christenen zich voor op de viering van de geboorte van Jezus Christus, evenals op zijn wederkomst aan het einde der tijden. De Advent begint op de vierde zondag voor Kerstmis, direct na het feest van Christus Koning, waarmee het vorige kerkelijke jaar wordt afgesloten. Christus Koning viert de heerschappij van Christus over de wereld en vormt een brug naar Advent, waar de verwachting van zijn komst centraal staat.

Elke zondag van de Advent heeft zijn eigen thema, waarbij de nadruk ligt op hoop, boete, vrede, vreugde en liefde. Dit wordt vaak gesymboliseerd door het aansteken van kaarsen op de adventskrans, een veelgebruikt symbool in deze periode.

De adventskrans: een symbool van hoop en voorbereiding

De adventskrans heeft zijn oorsprong in de 19e eeuw en is nauw verbonden met de Duitse Lutherse traditie. De eerste adventskrans zoals we die vandaag kennen, werd in 1839 gemaakt door de Duitse predikant Johann Hinrich Wichern. Hij werkte met kansarme kinderen in Hamburg en wilde hen helpen de dagen tot Kerstmis op een visuele manier af te tellen. Wichern plaatste 24 kaarsen op een wielvormige kroon – 20 kleine rode kaarsen voor de weekdays en vier grotere witte kaarsen voor de zondagen in de Advent. Elke dag werd een kaars aangestoken tot aan kerstavond, waardoor de kinderen iets hadden om naar uit te kijken. In de loop der tijd evolueerde de krans naar het symbool dat we nu kennen. Het aantal kaarsen werd teruggebracht tot vier, één voor elke zondag van de Advent. De krans zelf, vaak gemaakt van groenblijvende takken, werd een symbool voor het eeuwige leven, omdat het groen het hele jaar door blijft bestaan. De cirkelvorm van de krans staat symbool voor Gods eeuwigheid en oneindige liefde, zonder begin of einde.

Een waardevolle traditie thuis

De traditie van de adventskrans verspreidde zich langzaam van Duitsland naar andere christelijke gemeenschappen, vooral in de 20e eeuw. Tegenwoordig is het een vast onderdeel van de adventsviering in veel landen en kerken, en dient het als een krachtig symbool van verwachting en hoop tijdens de weken voor Kerstmis. Het gebruik van de adventskrans is niet alleen in kerken te vinden maar ook in vele huishoudens. Thuis een adventskrans hebben is een waardevolle traditie die gezinnen de mogelijkheid biedt om gezamenlijk de weg naar Kerstmis te bewandelen. Elke week kan een nieuw kaarsje worden aangestoken, eventueel begeleid door een gebed of een moment van reflectie. Dit ritueel creëert een sfeer van saamhorigheid en helpt om de betekenis van Advent binnen het gezin te verdiepen. Kijk op de kinderpagina voor een uitleg om zelf je adventskrans te maken.

Gaudete-zondag: een moment van vreugde

De kleur van de kaarsen is in vele plaatsen doorgaans paars, wat de kleur van boetedoening en voorbereiding is. Op de derde zondag van de Advent, Gaudete-zondag, wordt vaak een roze kaars aangestoken als symbool van vreugde, omdat de komst van Christus nabij is. In onze parochie gebruiken wij traditioneel witte kaarsen en sieren paarse linten de adventskrans. In de liturgische vieringen op Gaudete-zondag kunnen er verschillende tekenen van vreugde zijn, zoals het gebruik van roze gewaden door de priester, wat de vreugdevolle aard van de zondag verder benadrukt. De muziek tijdens de viering kan ook feestelijker zijn, met lofzangen die de vreugde over de naderende geboorte van Christus weerspiegelen.

De naam 'Gaudete' komt van het Latijnse woord voor 'verheugt u', wat verwijst naar de oproep tot vreugde in de introïtus (ingangsantifoon) van de mis van die dag: "Verheugt u in de Heer te allen tijde, Gaudeamus (Filippenzen 4:4-5). Op deze zondag wordt vreugde centraal gesteld en in veel parochies, zoals de onze, is het een mooie traditie om op deze dag de kerstkribjes te zegenen. Je bent bij deze uitgenodigd om dan jouw kerstkribje(s) mee

te nemen om door onze pastoor te laten zegenen.

Dit gebruik benadrukt de nabijheid van de geboorte van Christus.

In de adventsperiode vieren wij op 8 december ook het feest van Maria die de knopen ontwart en wordt in een speciale viering het Vredeslicht van Bethlehem onze kerken binnengebracht.

Elders in dit blad wordt uitgebreider ingegaan op beide gebeurtenissen.

Van adventskrans naar kerstkrans

Na afloop van de Advent wordt de adventskrans vaak omgevormd tot een kerstkrans. In onze parochie worden de paarse linten vervangen door witte linten, een symbool van vreugde en het licht dat met de geboorte van Christus in de wereld komt. De verandering van de krans weerspiegelt de overgang van verwachting naar de feestelijke viering van Kerstmis.

Vier de advent samen in de kerk en thuis

Advent is een periode van verwachting, bezinning en hoop, waarin we ons voorbereiden op de geboorte van Christus en zijn wederkomst en bouwt voort op het feest van Christus Koning als begin van een nieuw kerkelijk jaar. Door de rituelen zoals de adventskrans en de zegen van de kerstkribjes, ervaren we de vreugde en het licht dat Kerstmis met zich meebrengt. Laten we samen als parochiegemeenschap deze bijzondere tijd beleven en de vreugde van Gaudete-zondag omarmen. We nodigen jou van harte uit om mee te vieren en stil te staan bij de diepe betekenis van deze weken, vol hoop en verwachting.

In gesprek met Corrie Hamers

Door Lucie Venmans

De weg naar Kerstmis is de weg om naar elkaar om te zien en ervoor te zorgen dat ieder een fijne Kersttijd mag hebben. De Adventsperiode is een tijd van verwachten, van wachten op de komst van het Licht en hopen op een betere wereld. In de Lievevrouweparochie is de werkgroep NoordZuid hierin actief. Iemand die daar veel over kan vertellen is Corrie Hamers.

Corrie is getrouwd met Henk en samen hebben ze drie kinderen en negen kleinkinderen. Beiden komen uit Tilburg en zijn opgegroeid in een katholiek gezin. Het geloof hebben ze meegekregen van hun ouders. Actief zijn in de parochie is voor Corrie vanzelfsprekend. Ze is gestart bij de crèche in de Goddelijke Voorzienigheid, kwam vervolgens bij die administratie en parochiebestuur terecht en met Henk bij de werkgroepen Eerste Heilige Communie en Vormsel. Nadat de kinderen het huis uit waren, is ze theologie gaan studeren. Daarna was ze tien jaar als pastoraal werkster werkzaam in de ouderenzorg bij Stichting Groenhuysen.

Diaconie heeft onze medewerker altijd beziggehouden. Corrie licht toe: "Diaconie is Omzien Naar Elkaar. Voor mij betekent dit nieuwsgierig zijn, luisteren, openstaan voor de ander, zorg hebben voor die ander, dienstbaar zijn en over grenzen heen kijken. Niet denken dat je meer bent dan de ander. Het woord diaconie komt van het Griekse werkwoord diakoneô dat 'dienen' betekent. De diaconie geeft handen en voeten aan ons christelijk geloof. Het is de kern van ons geloof. Als volgelingen van Jezus zijn we geroepen om elkaar en de wereld te dienen. Jezus was er voor de ander zonder een oordeel te hebben."

De zondagsviering vindt Corrie erg belangrijk: het is Voedsel Voor Onderweg. Ze vindt dienstbaarheid erg waardevol en probeert zelf achter de schermen mee te denken en ondersteuning te geven. Haar huidige activiteiten vinden o.a. plaats bij de werkgroep NoordZuid. Deze organiseert de Wereldmissiemaand, MIVA, Memisa en de Bisschoppelijke Vasten – en Adventsactie. Voor deze werkgroep is Corrie de kartrekker. Ze maakt de agenda en de verslagen, doet de bestellingen en maakt samen met diaken Jan Foesenek, Toos en Heleen de zondagsprentjes die na de vieringen worden uitgedeeld. De naam NoordZuid zegt het al, ze richten zich op de hele wereld: van Noord tot Zuid. Corrie legt uit dat Caritas zorg verleent aan de mensen in Bergen op Zoom en bisdom Breda en NoordZuid dat doet buiten Nederland. Het doel van NoordZuid is zorg te hebben voor mensen elders in de wereld die het minder goed hebben getroffen dan wij.

Hierop aansluitend vertelt Corrie dat het thema van de Adventsactie voor dit jaar is: 'Voedzame gewassen voor gezonde families'. De Adventsactie werkt nauw samen met partners in Indonesië en Guatemala. Die partners kunnen bijvoorbeeld missionarissen zijn die het initiatief nemen en ter plaatse een project hebben opgezet. De partners zorgen voor lokaal draagvlak en betrekken hun doelgroep erbij. Zij kennen de mensen die hulp kunnen gebruiken. Die hulp wordt in de ontwikkelingslanden zelf gegeven en kan bestaan uit materiaal of kennis. Organisaties krijgen geld om voor materialen te zorgen. Het is de weg naar een beter bestaan en veiligheid. Zo leren de mensen daar om met de gekregen materialen om te gaan en te zorgen voor de aangeleverde goederen.

Tenslotte komt de missionaire parochie ter sprake die door de mensen zelf gemaakt moet worden. Corrie gelooft en hoopt dat de gedachte van de missionaire parochie zal groeien door samen te bouwen aan vernieuwing in de kerk. We mogen niet achterblijven maar moeten verbreden, verjongen en verspreiden en niet vergeten dat er jongeren in onze parochie zijn die graag met ons willen meedoen.

Graag wil ik aanvullen dat we erop moeten letten om in deze Adventstijd – maar zeker ook daarna – naar elkaar blijven omzien en voor elkaar blijven zorgen zodat iedereen, jong en ouder kan uitzien naar een betere wereld en een mooie toekomst.

Adventsactie

Door Lucie Venmans

Wat willen we bereiken met de Adventsactie?

Nieuw gewas in Indonesië

Op West-Flores in Indonesië zijn veel kinderen door gebrek aan water ondervoed. Boeren leren nu sorghum te verbouwen, een voedingsrijk gewas dat goed tegen droogte kan. Een lokale partner, Ayo Indonesia, laat de boeren kennismaken met sorghum, een vergeten graansoort, familie van gierst. Het is een voedzaam gewas, dat rijk is aan vitamines, mineralen, eiwitten en vezels. Sorghum is gemakkelijk te verbouwen, groeit snel in droge én natte omstandigheden. De boeren krijgen zaden om sorghum te zaaien. Ze leren het gewas te kweken, te oogsten en hoe ze er gezonde gerechten mee kunnen bereiden. Ook leren ze de zaden te vermeerderen, zodat ze deze kunnen delen met andere leden van de gemeenschap. Op termijn kunnen ze de zaden verkopen.

Nieuwe landbouwmethode in Guatemala

De akkers in Guatemala brachten de afgelopen jaren steeds minder voedsel op door de chemicaliën die werden gebruikt. Fundebase, een partner van de Adventsactie in Guatemala, leerde in Santa María Xalapán, de boeren de landbouwmethode van hun voorouders. Fundebase helpt de Xinka, het enige indiaanse volk in Guatemala dat niet tot de Maya's behoort, hun voedselproductie te verbeteren met behulp van de bijna vergeten milpa-methode: een uniek systeem waarvoor geen bestrijdingsmiddelen nodig zijn. De gemeenschap verbouwt gezamenlijk het land met maïs, bonen en pompoenen: de drie zusters genoemd. Ze zorgen voor een compleet dieet van koolhydraten, eiwitten en vitamines. De bonen gebruiken de maïs als klimstokken en zorgen voor stikstof in de bodem. De pompoenen bedekken de bodem, die zo vocht vasthoudt.

Op zondag 15 december in de KRO-NCRV TV-mis om 10.00 uur in de OLV van Lourdeskerk is de tweede collecte bestemd voor de Bisschoppelijke Adventsactie. Als je niet in de gelegenheid bent naar de viering te komen, kan de gift worden overgemaakt op rekeningnummer NL90 RABO 0106 1051 83 t.n.v. R.-K. Lievevrouweparochie.

Heilig Jaar 2025 Pelgrims van Hoop

Door Paul Verbeek

Deze gedachte geeft paus Franciscus ons mee bij het Heilig Jaar 2025. Het is een oude traditie dat iedere 25 jaar door de paus een jubeljaar wordt afgekondigd. Dit gebruik heeft Joodse wortels. Elk 25e jaar moest het land een jaar met rust gelaten worden. Onderlinge schulden moesten worden kwijtgescholden. Zo kon iedereen een nieuwe start maken. Onze kerk heeft hier haar eigen invulling aan gegeven. Centraal in het Heilig Jaar staat het pelgrimeren en een doorgang maken door de Heilige Deur. Op 24 december opent de paus de Heilige Deur van de Sint Pietersbasiliek. Hierna zullen de heilige deuren van de andere hoofdbasilieken volgen. Als je door een Heilige Deur gaat, word je uitgenodigd om het sacrament van boete en verzoening te ontvangen, de eucharistie te vieren en je in te zetten voor een goed doel. De passage door de Heilige Deur zorgt dat er een andere wereld voor je opengaat. Je kan een ander mens worden. God reikt je nieuwe levenskansen aan. Hij geeft je hoop dat je opnieuw mag beginnen en mag leren van je fouten en tekorten. Wat is het mooi om dat samen te doen. Dat is de betekenis van pelgrim zijn om het samen te doen en zo te getuigen van de hoop die in ons leeft.

Als het pelgrimeren naar Rome niet gaat, kunnen we ook dichterbij huis blijven. Paus Franciscus nodigt iedereen uit om op bedevaart te gaan: samen op weg en zo getuigen van hoop in een tijd, waarin zoveel wanhoop heerst. Het Heilig Jaar wordt in bisdom Breda geopend op 29 december 2024 om 10.30 uur in de kathedraal. Tijdens de Nieuwjaarsontmoeting op zaterdagmiddag 4 januari 2025 is de opening van een tentoonstelling rond het logo van het Heilig Jaar door kunstenaar Els de Coker.

Moge het voor ons allen een echt Heilig Jaar worden.

God komt naar je toe

Door Nancy van der Zande

Binnenkort, op zondag 1 december, begint de Advent. Het is het begin van de voorbereidingstijd richting Kerstmis, in blijde afwachting van de geboorte van Jezus Christus. Misschien ken je de adventskalender wel? In veel winkels kun je zo'n kalender kopen. Iedere dag kun je dan iets uitpakken (een chocolaatje, een lego-poppetje, een make-upje) en zo kun je zien hoeveel dagen het nog is naar Kerstmis.

In de kerk zijn er vier zondagen in de Adventstijd. Vier vieringen om ons voor te bereiden. Dat wordt zichtbaar gemaakt door iedere week een kaars aan te steken aan een Adventskrans. Een grote krans hangt in de kerk, zodat iedereen het goed kan zien. Iedere week wordt er een kaars meer aangestoken en zo branden met kerstmis alle kaarsen. De krans is een symbool van hoop. Hoop op de komst van Jezus, het licht van de wereld.

Ook thuis kun je op deze manier bezig zijn met het komende Kerstfeest. Maak er een heerlijke knutselmiddag van, na een mooie boswandeling.

Maak je eigen Adventskrans

Benodigheden:

- Klei die opdroogt / oase
- een bordje/ schaal
- Dennentakken
- ijzerdraad / lijmpistool
- Paarse linten
- Paarse kaarsen
- 4 kaarsen
- Versiermateriaal (dennenappels, linten, sterren, lampjes, kleine kerstballetjes, sterretjes)

Maak van de klei een mooie ronde krans. Steek de kaarsen in de klei.

Dan versier je de krans met groene takken, tot wanneer je de klei niet meer ziet. Versier de krans daarna verder met het overige knutselmateriaal. We zijn heel benieuwd naar jullie Adventskrans. Stuur je een foto op naar parochieblad@lievevrouweparochie.nl!

Lief en Leed

Gedoopt:

Lily Hanzi

Bram Gijzen

Merel Gijzen

Vincent Koopman

Eerste Heilige Communie:

Bryan van de Velde

Overleden:

Jeanne van Tilburg-van der Burgt 91 jr.

Anna Maria Schalk 83 jr.

Jo Gilliesen-van de Kastele 89 jr.

Mozie van der Zande 0 jr.

Pastoor Ton Willemsen 91 jr.

Corrie Verraes-Musters 77 jr

Riet van der Gaag-Steijger 98 jr.

Zus Meuleman-van Groesen 94 jr.

Dit zijn onze familieberichten sinds het uitkomen van de vorige Magnificat.

Jaap is een desillusie rijker

Door Jaap de Wit

Tijdens het recente pausbezoek aan België waren we met het hele gezin naar Leuven gereisd om een glimp van hem op te vangen. Toen hij na uren wachten voorbij stook in zijn pausmobiel, vroeg onze zevenjarige dochter verontwaardigd: “Serieus? Hebben we daarom zo lang gewacht?” Het bezoek van de “baas van de kerk” moet in haar verbeelding grootser zijn geweest dan een oude man die voorbijrijdt in een wit golfkarretje. Begrijpelijk, toch?

Het is misschien minder begrijpelijk dat de geboorte van Jezus net zo ontgoochelend moet zijn geweest. Het Joodse volk had ontzettend lang gewacht op de Messias. Dit moest een zeer machtige koning zijn om de Romeinse onderdrukkers te kunnen verdrijven. Er verscheen echter geen krachtpatser in een duur paleis, maar een baby in een armzalige voederbak. Het was de meest spectaculaire anticlimax ooit. Om de wereld te redden maakte de almachtige God zich klein en kwetsbaar. Het lot van de mensheid lag nu letterlijk in de handen van een moeder en de liefde voor haar kind. Ik vind dit een zeer troostende gedachte. We hoeven blijkbaar niet uitzichtloos te wachten op een groots antwoord op alle wereldproblemen. Wie het alledaagse liefdevol koestert, heeft de duisternis al overwonnen.

Het Wonder

Door Kris Gelaude

*Het wonder
van de menswording gebeurt
niet in een zee van licht
niet in straten vol glitter
niet in de verblindende veelheid
en ver van wie uit is op macht.
Maar naamloos, geborgen
misschien in het holst van de nacht.
Op plaatsen, ontelbaar
waar leven wordt doorgegeven
waar brood van vertrouwen met ieder gedeeld wordt
waar niemand te min is
waar je als vreemde een thuis vindt
waar eenzaamheid wordt geheeld
pijn niet vergeten
angst niet meer hoeft
waar men grootmoedig een stap zet naar vrede.*

*Het kind van de hoop
wordt steeds weer geboren
uit mensen:
wat een Goddelijk wonder!*